

కోరల్ బీచ్ లో కొన్ని కళాలు

మచిరెడ్డి సులోచన

ఆనంద్ ఎంతో ఉత్సాహంగా లేచి తన సామానులు సర్దుకుంటున్నాడు. అతను బాహరిన్ కు ఉద్యోగరీత్యా వచ్చినప్పటినుండి అందమైన లెహరాను పట్టణము, పర్వ్యాస్త్రీల అందము, బేరూట్ లోని కోరల్ బీచ్ చూడాలని అనుకుంటున్నాడు. పీలువడందే! ఒకటి

రెండు సంవత్సరాలు శేప్ రికార్డు, కెమెరా వగైరాలు కొంటూ డబ్బు ఆదా చేయలేకపోయాడు. ఈసారి క్రొత్తగా వచ్చిన ఆదిల్ షాయీ అనే ముస్లిమ్ కూడా కోరల్ బీచ్ చూస్తాననటముతో ప్రయాణమై మొదట పర్వ్యాకు రాజధానియైన లెహరాన్

చేరుకున్నారు జేబులోనుండి కింగ్ సైక్ సిగరెట్టుతీసి వెలిగించాడు. పొగ వదులుతూంటే, అందమైన పర్లర్స్ యువతి టీ తెచ్చి బల్లపై పెట్టింది కొన్ని ఇంటర్ కాంటినెంట్ హోటల్లలో అందమైన అమ్మాయిలు సర్వీస్ చేస్తారు. టీ తెచ్చిన అమ్మాయివంక చూచాడు. ఏపిల్ ఫళ్ళూ, గులాబీ పువ్వులు కలబోసి చేసినట్టున్న శరీరము, దానిపై నారింజరంగు పైజమా, ఎరుపు రంగు గౌను వింతగా మెరుస్తున్నాయి. రాగిరంగు జుట్టును జడలుగా అల్లి వదిలింది. అవి తొడలను తాకి గిలి గింతలు పెడుతున్నాయి తలకు గులాబీరంగు రుమాలు చుట్టుకుంది. అమ్మాయికి అతని చూపులు వింతగా తోచాయి కాబోలు! చిన్నగా నవ్వింది.

“లేచావా భాయ్?” ఆదిల్ వచ్చాడు.

“ఆహా, నా సామానులుకూడా సర్దుకున్నాను,” ఆనంద్ జవాబు వినిపించుకునే స్థితిలో లేడు. అతను పర్లర్స్ సుందరిని చూస్తున్నాడు.

“నిజంగా ఈ అమ్మాయి సౌందర్యము అద్భుతమరూ: వెంటనే ఆమె చేతిని నోటిదగ్గర పెట్టుకుని చుంబించాడు.

“ఆదిల్” అదిరిపడి చూచాడు.

“ఉండరా తాతయ్యా. అందాల బొమ్మ ఎదురుగా ఉంటే గుడ్లు వెళ్ళ

బెట్టి చూచే నీలాంటివారిసేం అనాలి” అంటూనే ఆ అమ్మాయితో బయటికి వెళ్ళి మరో పదినిమిషాల్లో తిరిగి వచ్చాడు

“ఆ అమ్మాయి ఏం అనలేదుట్రా!”

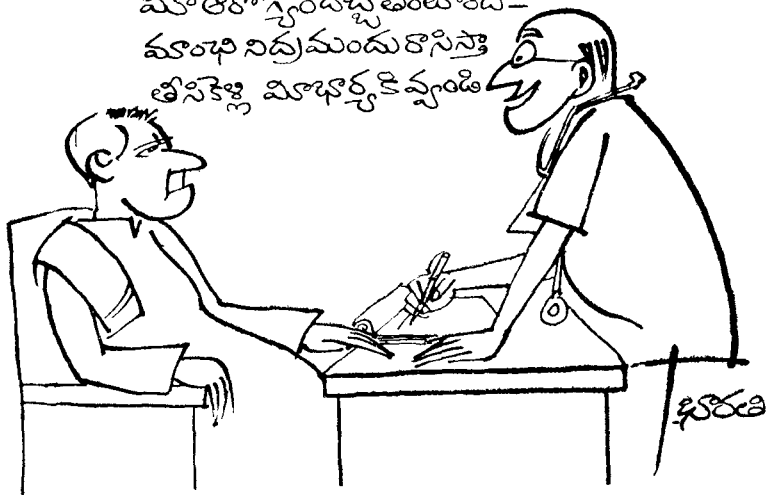
“ఎందుకురా! వారు ఇలాంటివేం పట్టించుకోరు. నీతి. ప్రాతిపత్యము అంటూ మనవారే పిచ్చిగంతులేస్తారు.”

“తప్పంటావా?”

“ఎవడి అభిప్రాయము వాడిది.

మనకు దొరకనప్పుడు మడికట్టుకుని కూర్చోవచ్చు. అందము, ఆనందము సమృద్ధిగా దొరికేటప్పుడు ఎందుకనుభవించకూడదు? రాత్రి నా గదికొచ్చిన అమ్మాయి ఇంత అందంగా లేదురా.” ఇరువురూ కలిసి మరోసారి టీ తెప్పించుకున్నారు. ఆదిల్ వంక చిత్రంగా చూచాడు అతను చాలా స్వతంత్రంగా ప్రవర్తిస్తాడు తను చేసిన విషయాలు దాచిపెట్టాలని ఆసలు చూడడు. అతని ముందు తాను అల్పడుగా ఫీలయ్యాడు. వారి ప్రయాణములో ఆదిల్ ఎప్పుడూ నవ్వుతూ, మధువుకోసమూ, మగువకోసమూ డబ్బు విరివిగా ఖర్చు పెట్టేవాడు. అతన్ని చూస్తుంటే ఆనంద్ కు అసూయలాంటి దేదో పొడ సూపింది అతనికన్నా తను దేంట్లో తక్కువ? జీతము ఇరువురికీ సమానమే నర్సిసుఆనంద్ కేవలము వుంది. తనకున్న లోపమల్లా పిరికితనమని గ్రహించాడు.

మనశ్చేంతిలేనుదువల్ల
 మీ ఆరోగ్యం దెబ్బ తింటోంది -
 మాంధి నిద్రమందు రొసిస్తా
 తొసికెళ్ళి మీ భార్య కి వ్వండ్డి

"నా సామానులు ఆ అమ్మాయి పర్చుకుంది." ఆదిల్ లేచాడు ఆనంద్ మిగిలినవి సర్దేకు. టాక్సీ తెప్పించి ఇరువురూ సామాన్లు పెట్టించారు. పర్షియన్ అమ్మాయి ప్రేమనంతా కళ్ళతో కురిపిస్తూ, ఆదిల్ చేయి ముద్దిడు కుంది. ఆనంద్ మరో దిక్కు తన చూపులు మళ్ళించాడు తిరిగి అతనామె బుగ్గను సున్నితంగా తన చెదవులతో స్పృశించేడు. బజార్లో ఏమిటి, ఎప్పుట్టుగా! అనుకున్నాడు - కాని అలాంటి దృశ్యాలు బోలెడు కనిపించాయి. ఇరువురూ ఏరోడ్రోమ్ చేరినారు. ఆనంద్ ప్లేన్ లో కూర్చున్నా, అతనేమో ఇన్ ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ తో బాధపడసాగేడు. ఏర్ హోస్పిటల్ చానీ యాలు పట్టుకువచ్చింది. ఆమెను

చూస్తూ మధురంగా నవ్వేడు ఆదిల్. ఆమె మనోహరమైన చిరునవ్వు విడిచి వెళ్ళిపోయింది. ఆనంద్ కు మండిపోయింది. నేను అంత దర్దమ్మనా! ఏదో మంచీ-మర్యాద అని ప్రాకులాడుతాను గాని విచ్చలివిడిగా ప్రవర్తించటమే నాగరికత అయితే, నే నెందుకు వెనుకంజ వేయాలి?" అనుకున్నాడు

"ఏంభాయ్! బేరూట్ లో యెలా ఎంజాయ్ చేయాలని ఆలోచనా?" ఉలిక్కిపడ్డాడు మనసులోనిమాట ఇతని కెలా తెలుసా? అని.

"అలా చూస్తూవే? నే నమ్మాయిని కాను," మండిపోయింది తనొక్కడే అమ్మాయిలవంక చూచేచాడూనా!

ఇరువురూ, తెబనాన్ కు ముఖ్య పట్టణమైన బేరూట్ లో దిగారు ఏదో

తిన్నామనిపించి, సైట్ సీయింగ్ కి బయలుదేరారు. కారిడార్ లో నిలబడి హోటల్ వెనుకవైపు చూచాడు ఆనంద్. స్విమ్మింగ్ పూల్ ఉంది. స్త్రీ పురుషులంతా స్విమ్మింగ్ కాస్ట్యూమ్ లో అతిసహజంగా తిరుగుతున్నారు.

“అక్కడ అమ్మాయిలతో ఈడుతావా?”

“ఫీఅంతమందిలో అమ్మాయిలతో ఏకాంత మెలా లభిస్తుంది?” ఆనంద్ మాటలకు ఆదిల్ నవ్వాడు, పకపకా, పడిపడి నవ్వాడు.

“యెందుకా నవ్వు?” చిరాకుగా చూచాడు.

“నీ తెలివికి? నువ్వేదో చక్రవర్తి వయినా బావుండేది. ఒక రోజుంతా ఏకాంతము కలిగించేవారు.” అన్నాడు. అందమైన బేరూట్ పట్నం చూచారు. ఫ్రీ పోర్టుంది. అన్నిటికన్నా సౌకర్య మేమిటంటే - ఏ దేశపు నాణ్యమైనా అక్కడ చెల్లుతుంది. షాపింగ్ కూడా చేశారు.

“తరువాత కొనవచ్చు. కోరల్ బీచ్ చూద్దాము రా” ఆనంద్ తొందర చేశాడు.

“అలసటగా ఉంది, రేపు” ఇరువురూ హోటల్ కు తిరిగివస్తుండగా పుస్తకాలమ్మే అశ్చర్యం కనిపించాడు. అన్నీ చదివిన పుస్తకాలే కనిపించాయి. వెతికి, వెతికి రెండుపుస్తకాలు తీసు

కున్నారు. విల్కి కాల్స్ రచించిన ‘మూన్ స్టోన్’ ‘ఘోస్ట్స్’ అని మార్టిన్ ఎబోస్ చే సేకరించబడిన నిజమైన అనుభవాలు. మరో పుస్తకము కొన్నారు. భోజనముచేసి గదులకు వెడుతుండగా ఆదిల్ మరో బాణము విసిరాడు.

“ఘోస్ట్స్ చదవకుబాబూ, భయపడుతావు”

ఒళ్ళు మండిపోయింది. “ఫరవాలేదు. అదే చదవాలి.” తెచ్చి రాత్రంతా చదివాడు. అమెరికన్, బ్రిటిష్ వారు అందరూ ఒకే ఆభిప్రాయము వెలిబుచ్చారు దయ్యాలున్నాయి. వాటిని తాము మరో రూపములో చూచామని. మూడు గంటలకు పుస్తకం మూసి నిద్ర బోయాడు. మర్నాడుదయమే లేచి బీచ్ కెళ్ళామంటే ఆదిల్ స్విమ్మింగ్ పూలులో దూకాడు. అతను బయటికి వచ్చాక, ఇరువురూ కోరల్ బీచ్ కెళ్ళారు. ఆనంద్ కనులపండువుగా చూశాడు.

“ఎప్పుడూ పచ్చని వృక్షాలనే కాంచాము గాని, శ్వేతవృక్షాలను చూడలేదోయ్ నిజంగా తెల్లగా ఎంత బావున్నాయి?” కోరల్ న్ని వట్టుకు చూచాడు.

“అవి ప్రాణమున్నవని తెలుసా?”

“నాకేం తెలియదు నీకే తెలుసు.” ఉడుక్కున్నాడు. జంటలు, జంటలుగా

జనము తిరుగుతున్నారు. కొందరు కూర్చుని చల్లని పానీయాలు త్రాగుతున్నారు ఇరువురు ఓ చోట కూర్చుని వింతగా చూస్తున్నారు ఏం గుర్తుకొచ్చిందో- ఆదిల్ లేచాడు.

“ఇప్పుడేవస్తాను.” త్వరగా మరో దిక్కు వెళ్ళిపోయాడు జనసంచారానికి దూరంగా ఆనంద్ కూర్చున్నాడు. సన్నని మృదువైన నవ్వు వినిపించింది వెనుతిరిగాడు. మొదట రబ్బరుబొమ్మ అని భ్రమపడినాడు. కాని చిన్ననోరు విచ్చుకుని, సన్నని నవ్వు విసిరింది కళ్ళు తాటించి చూచాడాసుందరి వంక; గులాబిరంగు వర్ణముతో, వొత్తయిన జుట్టు జడలురెండు చెంపలమీదుగా జారి, వక్షస్థలాన్ని గిలిగింతలు పెడుతున్నాయి. బిగుతుగా ఉన్న నల్లరంగు వైజామా చమ్మీలు కుట్టినది వేసుకుంది. లేతపసుపురంగు చొక్కా తొడిగింది. చిన్ననోరు, సన్నని నాసిక, మొనతేలిన గడ్డము, మానవకాంతకాదనిపించింది.

“చూపులతోనే తిని వేస్తారా?” గండుకోయిలలు కూశాయా అన్నట్టుంది. లేచి మర్యాదగా చెయ్యి అందిచ్చాడు. ఆమె తన మృదువైన హస్తము అతని చేతిలో ఉంచింది. తన చర్యను ఎవరైనా చూస్తూ ఉండవచ్చునని సంకోచంగా నలుదిక్కులా చూచాడు. చూస్తే చూశారులే- అని

మొండి ధైర్యము తెచ్చుకున్నాడు. కిలకిలనవ్వింది. దూరమునుండి వెస్టర్స్ మ్యూసిక్ వినిపించింది. ఆమెను మరి దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. ఆమె చొరవగా తన చేతులు అతని భుజాలమీద వేసి, ఆధరామృతము అందించింది అతను, సర్వము మరిచిపోయాడు. తనుఅతను తన బలమైన శాహులతో బంధించాడు. మోటుగా ప్రవర్తిస్తే ఆమె కందిపోతుందేమోనన్నంత మృదువుగా ఆమె ఒగ్గులు చుంబించాడు. పట్టులా మెత్తగా ఉన్న ఆమె జుట్టును పిడికిలిలో బిగించాడు.

“నీ పే రేమిటి?”
 “ఫరహ్. శావుందా?”
 “నీకంటే అందంగా లేదు.”
 “థాంక్స్, ఫర్ ది కాంప్లిమెంట్స్:” నవ్వింది - తళతళలాడుతూ, తెల్లగా మెరిశాయి పళ్ళు.
 “ఈ కొరల్సు కంటే తెల్లగా ఉన్నాయి నీ పళ్ళు.
 “ఊ! మీ జుట్టు చాలా అందంగా ఉంది. నాకు నల్లని జుట్టుంటే చాలా ఇష్టము”
 “వద్దు. నీ అందము ఇనుమడిస్తుంది. దృష్టి పడుతుంది.” పక, పక నవ్వింది. చుట్టూ పువ్వులచాన కురిసినట్టు ఫీలయ్యాడు.
 “మీ రిలాంటివి నమ్ముతారా?” అతని ఛాతివై తల ఆర్పి అడిగింది.

“అదే-దృష్టి, గిష్టి, అతన్ని పచ్చిక
వైకి నెట్టింది.

“నేను నమ్మే దేమిటి? శాస్త్ర
వేత్తలు కూడా నమ్మారు. దయ్యాలలు,
భూతాలు ఉన్నాయని”

“ఎవ రా శాస్త్రవేత్తలు.” కిక్కిరి
నవ్వించి. ఆ నవ్వుకు ముగ్ధుడై చూచాడు.
ఆమెను మరింత దగ్గరకు లాక్కున్నాడు.

“ఊనియ్, ఇప్పు డా విషయా
లెందుకు!” ఆమె మెడపై గిలిగింతలు
పెట్టాడు. నిజంగా ఆమెతో స్వర్గపు
చివరిమెట్టువరకు పయనించాడు
యావ్వనాన్ని సార్థక పరుచుకున్నాడు.
దూరముగా వదముల నవ్వడి అయినది

“మీ కళ్లు చాలా నలుపు అవంచే
నా కెంతో ఇష్టం,” అతనిపైకి వంగి
రెప్పలు మూసి, మృదువుగా ముద్దు
పెట్టుకుంది. తన్మయత్వముతో అలాగే
కళ్లు మూసుకున్నాడు.

“ఫరహ్... డార్లింగ్...” కాస్తే
పాగి పిలిచాడు

“అరె ఖాయ్! అయిద నిమిషాలు
సిగరెట్టు లేకుంటే ప్రాణంపోతుంది.”
హుస్సురంటూ కూలబడినాడు- ఆదిల్
పాయి. ఆనంద్ కళ్ళువిప్పి ఫరహ్
కోసము చుట్టూ చూశాడు.

“ఏమిటా చూస్తున్నావు?” ఆదిల్
సిగరెట్టు వెలిగించాడు.

“అరే... ఏది ఫరహ్ ..” ఆత్రంగా
చూశాడు.

“ఎవ రా ఫరహ్?”

“ఎవరని చెప్పేది? అం దా ల
బొమ్మ, ఆనందానికి నెలవు. ఒహో!
ఏమని వర్ణించేదా ఆందము.”

“ఆనంద్! కలగాని వచ్చిందా?”
భుఖాలు కుదిపాడు

“నేను నిదురబోయానని అనుకున్నా
వేమిటి?”

“మరి నీ మాటలు ఎలాగే ఉన్నాయి.
నేను అంతదూరమునుండి చూస్తు
న్నాను కళ్లు మూసుకుని వదుకు
న్నావు”

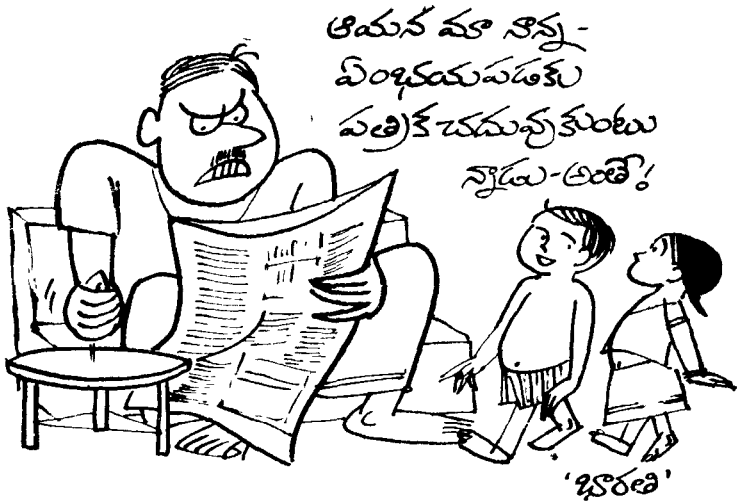
“అయితే నువ్వు రావటము చూచి
ఆ అమ్మాయి వెళ్ళిపోయి ఉంటుంది
ఆదిల్ ఖాయా!” ఆ అమ్మాయి ఎలా
వచ్చిందో, యెలా తనను ఆనంద పరి
చిందో చెప్పాడు. జాగ్రత్తగా విని,
పడిపడి నవ్వాడు ఆదిల్.

“ఖావుందోయ్ నీ ఊహాగానము.
ఓపిక చేసుకుని వేవరుమీద పెట్టి, ఏ
పత్రికకో పంపు.”

“ఆదిల్!” గట్టిగా అరిచాడు.
“నామాట నమ్మవే?” నేను చెప్పింది
నిజము ఉండు ఆ అమ్మాయి ఎక్కడో
ఉంటుంది,” త్వరగా లేచి చుట్టు
ప్రక్కల గాలించాడు. ఎక్కడా కని
పించలేదు.

“నేను అలా తిరుగుతుంటే పట్ట
నట్టు కూర్చుంటా వే?”

“నువ్వు చెప్పేవి నమ్మటంలేదు.

ఆ, నేనో అరగంట అలా వెళ్ళితే, నువ్వు చెప్పినవన్నీ నమ్మేవాడిని. అయి దంటే, అయిదునిమిషాలే వెళ్ళాను.”

“అబద్ధము, ఆమె నాతో యెవ్వో కబుర్లు చెప్పింది.”

“కావాలంటే లైమ్ చూడు. మనముహోటల్ నుండి వెళ్ళి కూడా అర గంట కాలేదు.” ఆనంద్ వాచీవంక చూచుకున్నాడు. అతనిమతిపోయింది.

“అంతా మాయగా ఉండే!” ఆనంద్ ముఖము వెల వెలబోయింది. అయితే తానా అందాలనుందరితో గడిపింది కొన్ని ఉణ్ణాలేనా? కొన్ని గంటల్లా యెందుకు ఫీలయ్యాడు?

“రాత్రి మేలుకుని ‘ఫోస్టు’ చది వావు. దాని ప్రభావమే.”

“కాదు - ముమ్మాటికి కాదు,” అరిచాడు.

“అభిమాన మెందుకోయ్? ఎంతటి వారికైనా - అలాంటి అనుభవాలు కల్గతాయి. టాగూర్ వ్రాసిన ‘హంగ్రి స్టోన్స్’ చదవలేదా?”

“అది వేరు. నేను ప్రత్యక్షంగా చూశాను. ఆ అమ్మాయి అందించిన అనుభూతి, ఇంకా నా హృదయంలో సజీవంగా ఉంది?”

“అయితే ఆ అమ్మాయి ఏ భాషలో మాట్లాడింది?”

“ఎందుకు? తెలుగులో,” ఆనంద్ మాటలకు విచిత్రంగా నవ్వాడు అదిల్.

“బావుంది భాయి నీ కల్పన! పర్ష్యా దేశపు అమ్మాయికి తెలుగు వచ్చునా?” ఈసారి ఆనంద్ ముఖము మరి పాలి పోయింది.

“నిజము అదిల్ నన్ను నమ్ము.”

“సరే నా స్నేహితుడివి కా బట్టి నేను నమ్ముతాను. కాని మరెవరితో చెప్పకు. ఇక నువ్వు చూచిన ఏ యము చెప్పినా యెవరూ నమ్మరు. పోనీ ఆమె యెవరో చెప్పిందా?”

“నేను అడగడం! ఆ అమ్మాయి యెప్పుడైనా మన ఆంద్రలో ఉండి వచ్చిందేమో...”

“ఇక నీ ఇష్టము వచ్చినట్టు అనునయించుకో. నీ ముఖం అప్పుడే వదిలంబుచాలు చేసినట్టుంది., వద కాస్త బీక్ తీసుకుందాము” ఆదిల్ ముందుకు నడిచాడు. ఆనంద్ నిప్పుహగా అతన్ని అనుసరించాడు. అతని మనసులో యెన్నో వ్రళ్లు ఉవ్వెత్తువ లేస్తున్నాయి. ఒక్కదానికీ జవాబు లభించలేదు. తను నిజంగా కలకన్నాడా? తన మనసు బలహీనతకు లోనై అలా ఊహించిందా? ఎటూ తేలటములేదు తాను అనుభవించినది వాస్తవమని చెప్పడానికి సాహసించలేక పోతున్నారు. కోరల్ హోటలు క్రింది భాగములో కూర్చుని, రెండుగ్లసుల బీర్ పట్టించారు.

“ఆ విషయము మరిచిపో భాయి. సినిమా చూద్దామా! ఆరబ్ పినిమాలు కూడా చాలా బావుంటాయి. కిస్సింగ్, వగైరాలు, ఇంగ్లీషు సినిమాలను మించి ఉంటాయి,” ఆదిల్ ప్రస్తావనకు యాంత్రికంగా తలూపాడు. బిల్లు

చెల్లించి బయటకు వచ్చారు. డ్రై ఫ్రూట్స్ కొన్ని పేక్ చేయించారు బీచిని వదులుతుంటే యేదో పోగొట్టుకున్నట్టు బాధపడ్డాడు ఆనంద్. మరెవరో ఇంగ్లీష్ స్త్రీ ఆదిల్ను ఏదో ఇన్ఫర్మేషన్ అడుగుతూంది. దూరంగా నిల్చుని ఫ్రూట్స్ అమ్ముతున్న ఓపెద్ద తను ఉర్దూలో మాట్లాడటముచూశాడు, అతను మర్యాదస్తుడిలా కనిపించాడు. అతని దగ్గరగా వెళ్ళి, విషయంగా సలామ్కొట్టి, తనను, ఆనంద్ జోలి కలో ఊగించిన అమ్మాయిని వర్ణించి వివరాలు అడిగాడు. అతను చిత్రంగా ఆనంద్ వంక చూశాడు.

“ఆమె వివరాలు మీ రెలా సేకరించారు. పదేళ్ళ క్రితము చనిపోయింది...” ఆనంద్ అతనివంక చూడలేక పోయాడు, నిలు వెళ్ళా వణికి పోతూ ఆదిల్ దగ్గరకొచ్చాడు; ఆదిల్ కా విషయము చెప్పవద్దనే అనుకున్నాడు. “ఏం భాయ్! అలా వణుకుతున్నావు?”

“చలిగా ఉంది,” తన భావాలను కప్పివెట్టే ప్రయత్నముచేశాడు.

“నా కయితే మహా ఉక్కగా ఉంది,” ఇరువురూ రూమ్ చేరారు. ఆదిల్ టాయిలెట్ మొదలుపెట్టాడు. ఆనంద్ కోరల్ బీచ్ లో గడిపిన కొన్నిక్షణాలను మననము చేసుకుంటూ కళ్ళు మూసుకొన్నాడు.

